

יד יד

נטפי חיזוק ופרקי הדרכה
מלוקטים מאוצר משנת דרבי
של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

יד"ל על ידי מערכת "משנת רבינו" | גליון י"א | סיון תשפ"ג לפ"ק

התנחנחי לאורה

נקודות קצרות ברות ומאורות מדרך השיעורים
והשירות שנמסרו מפי כ"ק רבינו שליט"א

הקדושה,

חלקם ענו קשה יהא עלינו לקיים את הציווי של "לא תגנוב", חלקם התקשו ב"לא תחמוד" עם כל אלו איננו מסתדרים, קשה עלינו לקבל חוקים אלו, וכו', וצריך להבין מה היה הקושי של אלו שהתקשו בחלק של ה"לא תגנוב", ומדוע היהודי כן יכול לעמוד בציווי זה,

ומבאר ביאור נפלא, הגוי קשה לו לעמוד בכך משום שהוא רוצה להיות בטוח וברור שהוא זה אשר ידו אינו גונבת, ובכזה קושי אינו יכול באמת לעמוד, אך לעומתו היהודי יש לו לדעת ולנסות להבין, שהוא מצד עצמו הרי הוא כגנב הנמצא בשפל המדרגה, שעסוק במעשים גרועים כעין אלו, אך מי הוא זה שמונע ממנו מעשים כדוגמת אלו- הריבונו של עולם! והגדיר זאת רבנו שליט"א בלשון קודשו "איך וועל דיר נישט לאז'ן גאנבענען..." [אני לא ארשה לך לגנוב...].

*

תכלית הדיברות

"וידבר האלוקים את כל הדברים האלה לאמר וגו'...", "אנוכי ה' וכו'..." פירש כ"ק רבינו שליט"א על פסוק זה, ש"כל הדברים האלה", כל התרי"ג מצוות,

מחכימת פתי

"עדות השם נאמנה מחכימת פתי" "מחכימה" דווקא כאשר אנו בבחינת "פתי" אך אם יחסר בפתי יחסר באותה מידה גם ב"מחכימת"...

*

בקולות וברקים

"בקולות וברקים עליהם הופעת ויחרד כל העם", מדוע היה הקדוש ברוך הוא צריך להופיע עליהם דווקא בקולות וברקים, והלא היה אפשר לקבל את התורה גם בלא קולות וברקים אלו, אך התירוץ פשוט הוא, משום שידוע על פי המחקרים אשר פחד משתק האדם, ועל פי זה יובן גם מה שהיה אז בשעות אלו הפחד, משום שאם לא יפחדו ויראו את שפלותם לא יוכלו לקבל התורה, ולכן הופיע עליהם בצורה כזו אשר הם מפוחדים ויראים ואז אפשר להתגלות בפניהם.

*

לא תגנוב

כתב הרב הקדוש מצאנו זי"ע, כידוע שכאשר חלף המלאך בין אומות העולם ושאלם האם ברצונם לקבל התורה

דבר המערכת

ידוע המעשה אשר בימי מלחמת העולם הראשונה, כאשר המצב החמיר מאד החליט בעל החפץ חיים זצ"ל כי חייבים להתחזק מחדש בתורה ומצוות, כדי שבני ישראל ינצלו מכל רע מה עשה, באחד מן הימים עלה החפץ חיים על מדרגות הבימה שלידי ארון הקודש, פתח את דלתות הארון פנה אל הנאספים ואמר להם,

"בואו רבותי ונקבל מחדש את התורה, נשבע מחדש ונאמר "נעשה ונשמע", והוסיף ואמר, במעמד זה כאשר אנו מוקפים בצרות לרוב מושבעים אנו, עמך בית ישראל, לשמור על קיומה של התורה אף כי הננו כבר מושבעים ועומדים מהר סיני, אנו מקבלים עלינו שוב את התורה לעבדה ולשמרה".

ממעשה זה לומדים את גודל מעלתו של יום זה, שעות אלו, הרגעים הללו בהם אנו ניצבים כולנו כאיש אחד בלב אחד בבית המדרש ופשוט מקבלים מחדש את התורה הקדושה אשר היא נחלתנו כאן בעולם הזה,

ברגעים נשגבים ונעלים אלו אשר זוכים אנו לשמוע מפי קודשו של כ"ק רבינו שליט"א את עשרת הדיברות כפי שהחידושי הרי"מ מביא לכך

א' נכונה, חלקם טוענים שאפשרות ב' עדיפה, עד שהכריע הגר"ח ואמר "ברור לי שהאפשרות הראשונה עדיפה וטובה יותר מהאפשרות השנייה! משום שאם אשאל מאה שאלות ואז בפעם אחת אשיב בתשובה טובה וקולעת, אזי כל השאלות לא רק שיפלו ויפשוטו, אלא שכל השאלות יהפכו לראיות!

והוסיף ואמר, כך גם אנו בחיינו כאשר יש כל כך הרבה שאלות, קושיות, ספקות, סתירות, מעל ומעבר, נכריע הכל בתשובה אחת ויחידה, נפתחת וקולעת, "אנוכי ה' " זה התשובה לכל השאלות ולא רק שזו תשובה, אלא שזו ראייה ונגדיר זאת כך "גאט" אינו תשובה לחיים אלא החיים הם ראייה ל"גאט".

*

רמ"ח מצוות עשה, ושס"ה לא תעשה, כל התורה והמצוות אשר אני נותן לפניכם מטרתם ותכליתם היא אך ורק דבר אחד לדעת כי "אנוכי השם" וכידוע מהזה"ק שהתרי"ג מצוות הינם תרי"ג עיטין להתחבר אל הבורא כל עולמים.

*

שאלות-ראיות

שאל פעם הגר"ח מבריסק זי"ע את תלמידיו שאלה מעניינת מה היה עדיף בעיניכם מבין שני אפשרויות אלו: או שאשאל כמאה שאלות ועל כל המאה הללו תשובה אחת וניצחת, או שאשאל שאלה אחת ועליה אשיב כמאה תשובות", מיד נחלקו התלמידים לשניים, והיו לשני מחנות, חלקם טוענים שאפשרות

אסמכתא, ומקשה מדוע אומרים אנו בנוסח התפילה לחג השבועות "זמן מתן תורתנו", והלא נכון היה לומר "זמן קבלת תורתנו",

ומתרץ שם, משום שבכל דור ודור יש צדיק אחד שהקדוש ברוך הוא נותן תורה על ידו, כמו שכתוב "וצדיק יסוד עולם", ואנו מקבלים מאותו הצדיק עכ"ל.

ומדבריו אלו רואים אנו כמה זקוקים וראויים אנו להודות ולהלל לבורא העולמים על אשר הפיל בחלקנו זכות כבירה זו לשאוב מבאר החיים במשך כל ימות השנה,

ובפרט כעת במתן תורתנו כאשר זוכים אנו לקבל הכל מחדש, את הדרך וכל פרטיה וכלליה מהיסוד! כיצד להתקשר לבורא, להידבק בו, לחיותו בכל רגע ורגע, בכל פעולה ומעשה בחיינו, בכל תזווה קטנה, כפי שאמר כ"ק רבינו שליט"א בעריכת השולחן הטהור לכבוד יוד"ק דרבינו האמרי יוסף זי"ע, בשם המאור ושמשי שמביא זוהר הקדוש שכל התרי"ג מצוות, רמ"ח מצוות עשה, ושס"ה מצוות לא תעשה, נקראים תרי"ג עיטין- תרי"ג עצות שעל דם יבוא האדם להכיר את בוראו,

בעבודת ישראל כתב לבאר על העניין שחודש סיון הרי הוא מרמז למזל תאומים, וכותב, שבחודש זה הרי אנו ממש כתאומים עם הקדוש ברוך הוא!!! וכמו מה שהמחקרים אומרים שתאומים שנולדו יחד עם כואב לאחד כואב גם לשני, ואם טוב לאחד טוב גם לשני,

כך גם אנו עם הריבונו של עולם, הוא כואב את כאבנו ולחילופין שמח איתנו יחד, וזהו שאנו קרואים "בני ישראל", ישראל מתפרש "ישר לי", ישרים עם הריבונו של עולם, ואפשר גם לפרש "ראש לי"

ונסיים עם הברכה אשר הייתה שגורה על פה קדשו של כ"ק מרן רבינו החקל יצחק זי"ע שנזכה לקבל את התורה בנחת ובהרחבה, אכיה"ר.

le אטן יום טוב
המערכת.

נעים זמירות ישוראל

יריעה מיוחדת מתוך אוצר
החזיוקים היומיים משנים עברו
שנמסרו מפי ב"ק רבינו שליט"א
לרגל יום פטירת דוד המלך ע"ה

~ נערך ונלקט בטוב טעם ודעת ע"י מוריני הרב יצלי"ח שליט"א ~

ר' אשר היה אומר, דוד המלך מבקש, למה קודר אלך בלחץ אויב, [בתהלים מא] ר' אשר היה אומר, דוד המלך התחנן לקב"ה, הרי אני הסמל של שויתי ה' לנגדי תמיד, אני הסמל של הכנעה, תולעת ולא איש, אני הסמל של מכאובי נגדי תמיד, חטא-תי נגדי תמיד, לדעת שהכל זה סבות מאת המסבב הסבות, לחיות עם הקב"ה, אבל ברגע שבא איזה שהוא לחץ ממישהו, אני כבר עושה את זה מציאות, אני עושה את זה איזה אויב, ואז אני קודר, למה קודר אלך בלחץ אויב, בן אדם צריך לה-תפלל לקב"ה גם זה שאני לא יכנס בלחץ הכל אמונה, אז הקב"ה תעזור לי שאני לא אכנס בלחץ מהאויב, למה קודר אלך בלחץ אויב.

***

דוד המלך אומר אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך, אנה מפניך אברח, איך אפשר לי לברוח מהבורא, אם אסק שמים ואהיה דבוק בדברים רוחניים, שם אתה, שם אמצא אותך, ואציעה שאול, אם אני אברח לאיזה שאול, הנך, אני גם שם אמצא אותך, א"א לברוח מהבוכ"ע, שאל ר' אשר אבל מה הנפקמ"נ אם אסק שמים או אציעה שאול, בין כה וכה תמיד תמצא את ה' בורא כל עולמים? אמר ר' אשר אם אסק שמים שם ..... אתה, שם מאד קשה למצוא ולחיות עם בורא כל עולמים, אבל ואציעה שאול, אם תבא לשאול, הנך, אני מיד אמצא אותך,

***

הגמ' במסכת סנהדרין קז מספרת, דוד המלך בקש מהרבש"ע תודיע לי שמחלת לי את החטא, אמר לו הרבש"ע בחיך איני מודיע אותך אבל בחיי שלמה בנך אני מודיע לך, מתי ששלמה המלך רצה להכניס את הארון לקדש הקדשים דבקו שערים זה בזה, נסגרו השערים, התפלל שלמה כ"ד רננות ולא נפתחו השערים, אבל ברגע

שהוא אמר זכרה לחסדי דוד עבדך, מיד נפתחו השערים וידעו כולם שמחל ה' לדוד, ונהפכו פניהם של שונאי דוד כשולי קדרה, מסביר ר' אשר אדם שחי בעולם הזה ויש לו בושות, והוא לא בורח מזה, שידע שמזה שהוא לא בורח מזה והוא צועק לה', כי הוא מוצא שם את הרבש"ע והוא לא בועט

בזה, לכן אף כשהוא אח"כ לעו- הבא ואף שיש את הבושות האלו, אך שם זה לא נשאר לנצח, בגלל שכאן בעוה"ז הוא היה בהכנעה, הוא היה בהכנעה לבושות האלו, עי"ז הוא זוכה בעוה"ב לת-קונו, אותו דבר דוד המלך אף ששפכו את דמו כאן בעוה"ז, אבל הוא קבל את זה בה-כנעה

כשדוד המלך

הגיע לעוה"ב, אף שנכונו לו גם שם בושות והלבנות, אבל בגלל שפה בעוה"ז הוא אכל את הכל והוא שתק, הוא הגיע לש-לימות שלו, לכן מתי ששלמה המלך אמר כ"ד רננות לא נפתחו השערים, וכשאמר זכרה לחסדי דוד עבדך רק אז נפתחו הש-ערים, ברגע שנפתחו השערים ראו כולם שהשי"ת מחל לדוד המלך את העון, ודוד המלך הגיע לתקונו בעוה"ב.

***

דוד המלך אומר בתהלים, שיר המעלות

לדוד, שמחתי - הייתי שמח, באומרים לי - כשאומרים לי, בית ה' נלך - הולכים לבית המדרש, אומר רש"י על המקום למה היה שמחה לדוד המלך, שמעתי בני אדם אומרים - שמעתי שאנשים אומרים, מתי ימות אותו זקן, מתי זה כבר יקרה שדוד ימות ובנו שלמה ימלוך והוא יבנה את בית המקדש ונעלה לרגל, כי דוד המלך אינו יכול לבנות את בית המקדש ורק שלמה יכול לבנות את בית המקדש, וכשדוד שמע זאת הוא שמח, ואני שמח, שואל ר' אשר איך הוא יכול לשמוח אם אפילו את הנשימות שלו אנשים לא מפרגנים לו, התירוץ הוא, שאז דוד המלך היה יכול לחיות רק בשביל הרבש"ע, רק עם הרבש"ע, אז לא היה שום אדם בעולם שיכול להיות אתו, אז זה המקום של הרבש"ע זה המקום של השמחה,

***

שאלו את ר' אשר איך דוד המלך מקלל את כל השונאים שלו ויכרת מארץ זכרם, לכאורה אנו יודעים שצריך לתת הכנ-עה, צריך לתת שפלות, לדעת שהכל זה ג-אט? ר' אשר ענה הוא לא קלל את האנשים, הוא קלל את הקליפה, שהסט"א יש לה את החיות מהקדושה ע"י הפגמים שלו, ומקבלת כח להציק לו, והוא קלל שהקב"ה יקח את הכח מה-קליפה שלא תוכל להציק לו, ממילא אף אחד לא יוכל לפגוע בו, דוד המלך כשב-רח מאבשלוש ושמעני בן גרא קלל אותו לא היה לו טענות לשמעני בן גרא, רק אמר 'ה' אמר לו קלל', זה רק הקליפה שיש לה חיות מהפגמים שלי, ומגלגלים חובה ע"י חייב וזה הגיע לשמעני בן גרא, וברגע שאני אחיה שזה הבוכ"ע מיד הוא הוציא את החיות מהקליפה ושמעני בן גרא התחרט למה הוא פגע בדוד המלך.

***

אכפת לו, ועוד איך! ואתה? הרה"ר יעקב ישראל אטיאס רה"ר

כשיש לו מסביב עולם אדיר וכמעט אינסופי"

כי המרחק ביני לבין הבורא הוא לא מרחק עצום ממדים, אלא אינסופי, וזה פער שאין שום אפשרות בשום צורה לחבר ביניהם.

ואת התשובה קיבלנו במתן תורה. אכפת לו. ועוד איך אכפת לו.

מערכת היחסים בין האין סוף והבלי גבול (הבורא) לבין הסופיים והגבוליים (הנבראים) קרתה בדיוק במתן תורה. כשעם ישראל אמרו למשה רבינו ע"ה "דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלוקים פן נמות" היה משום שעל כל דיבור ודיבור של ה' ית' פרוחה נשמתם מהם.

הנשמה שלהם פרוחה לא מזה שאמרו להם שתפילין צריכות להיות מרובעות וגם לא על זה שאסור לגנוב.

נשמתם פרוחה כי ברגע הזה נהיה חיבור. ברגע הזה הם קיבלו שידור חי ממי שנאמר עליו "הלא השמיים ושמי השמיים לא יכלכלוך", וכרגע הוא החליט שאנחנו זה הנקודה של כל הבריאה.

ברגע הזה הם קיבלו תשובה על השאלה הכי מרכזית.

האם אכפת לו?

כן! אכפת לו אם אתה הולך עם טלית קטן!

אכפת לו מה עשית לפני שנגסת בסנדוויץ'.

החיבור בין העליונים לתחתונים קרתה אז ממש.

ומה שמדהים הוא שלא למרות שאנחנו כ"כ חומריים ואפסיים הבורא בחר בנו.

אלא בגלל.

שמעתי מאדם שהיה פעם בחנות יהלומים, ותוך כדי דין ודברים עם המוכר על ענייני יהלומים ותכשיטים המוכר קיבל טלפון, הוא ענה ואחרי כמה שניות הוא היה נראה מופתע ומרוגש, הוא פונה לקונה ומבקש ממנו אם הוא יכול לשמור רגע על החנות כי הוא חייב דחוף לקפוץ רגע לבית.

הוא רץ החוצה כשעל השולחן מפוזרים יהלומים ותכשיטים בשווי של הון עתק.

הוא חזר אחרי זמן מה, התנצל והסביר את עצמו.

"תבין" הוא אומר, "יש לי בית ילד אוטיסט שלא מתקשר בכלל, אנחנו

הרבה קולמוסים נשתברו על העניין הזה.

אז הנה עוד קולמוס.

כולנו מאמינים שהקב"ה ברא את העולם. כולנו מאמינים שהקב"ה נמצא בכל העולם. כולנו מאמינים שהקב"ה הוא אין סוף!

ודווקא בגלל שאנחנו כל כך מאמינים בזה, אנחנו מוצאים את עצמינו תוהים בשקט בשקט בינינו לבין עצמינו ש... לממה שלאין סוף הזה יהיה קשר איתו...?

אני אפילו לא פסיק בתוך היקום הענק כאן.

מה אכפת לו בכלל מה אני עושה?

מה נוגע לבלי גבול ולאין סוף אם אמרתי יעלה ויבא בראש חודש או לא...?

ועוד זוכרים את זה בראש השנה ואחרי המאה עשרים.

מה אכפת לו מה עשיתי ביום שלישי באחת בצהרים כשהלכתי ברחוב.

מה זה משנה לכל יכול ולמישהו האין סופי שאין לו גוף ולא דמות הגוף ו"לית מחשבה תפיסא ביה כלל", אם העכביש תפס את הג'וק בקורים שלו או לא.

זה שאלה מהותית. אני שואל אותה בשיא הרצינות.

כי ככל שאני קולט כמה הוא אין סוף וכמה אני "אין" וכמה אני "סוף", השאלה הזאת אמורה לדגדג לי.

כי אנחנו מבינים שהפער בינינו לבין הבורא לא ניתן לגישור לכאורה, זה פער אינסופי.

זה פער שיוצר שאלה "למה הוא מתעסק איתי כאן בפרטים כל כך בנאליים

קולות. ברקים. שופרות. ההר כולו עשן. טקס מרטיט לבבות.

אבל רגע, למה? על מה הבלגן? נתינת התורה?

אבל כבר ידעו את התורה הרבה לפני? אברהם ידע את התורה וקיים אפילו מצוות דרבנו, וכן בניו אחריו הלכו בדרכו, ומעולם לא פסקה ישיבה מאבותינו, ישיבת שם ועבר הנחילה את התורה לכל מבקש ה', ויעקב אבינו ע"ה למד בישיבה זו 14 שנה רצוף וידע את כל התורה כולה.

זה מה שגם עשו שבט לוי במצריים, למדו תורה.

אז על מה בדיוק הבלגן כאן? למה מתן תורה ניתנה בכאלו עוצמות של "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים בשמיים ממעל?"

נו, די פשוט. עד עכשיו היינו לא מצוים ועושים, ועכשיו אנו מצוים ועושים.

זה נכון.

אבל זה נכון לכל בר מצווה, כל ילד הוא אינו מצווה ועושה, וביום שמלאו לו שלש עשרה שנה הוא נהפך למצווה ועושה ואז מתאספים כמה מבני המשפחה חוגגים קצת באולם וזהו.

חתונה יותר תופסת מקום אצלנו, שבוע שלם של חגיגות.

אולי באמת אנחנו צריכים יותר לייקר את חגיגת הבר מצווה, אבל פחות או יותר זה העניין של מתן תורה לא?

שמשה ילמד את כולם את מה שהוא וכל השבט שלו יודעים, נעשה מסיבה קטנה ובזה תם הטקס, לא?

ואם כבר מאיזה שהיא סיבה זה באמת הדבר הכי גדול שניתן לתאר, היינו מצפים שאחרי כאלו הכנות ותיקונים, אחרי כזאת התקדשות וטהרה יהיה כאן דיבורים שלא שמעתן און מעולם, סודות ורזין דרזין.

בפועל, תחת ההר כשכולם עם עיניים עצומות ודבקות עילאית אחרי שהם תיקנו את כל המידות שלהם בספירת העומר ואחרי שלשת ימי ההגבלה,

הקב"ה ירד על ההר בקולות וברקים רק כדי לספר לנו שאסור לגנוב. ולא לחמוד. לכבד את אבא ואמא. לא לרצוח. לשמור שבת. לא לעבוד עבודה זרה.

וגם לא לנאוף.

נראה שיש כאן משהו עמוק יותר. שורשי יותר.

שורשי יותר.

שורשי יותר.

שורשי יותר.

מדברים איתו המון, מספרים לו סיפורים וחוויות ואף פעם הוא לא החזיר איזה תגובה, עכשיו אשתי התקשרה וסיפרה לי שהוא פתאום הגיע ומשך אותה למטבח ופתח את המקרר והצביע על איזה שתיה מתוקה שהוא רצה לשתות ואמר: 'אהה אהה', זה אומר שיש קשר! זה אומר שהוא כן מתקשר איתנו והוא קולט קצת ממה שאנחנו משדרים לו, וזה ממש ריגש אותנו והייתי חייב לראות את זה בעיניים".

זה בערך מה שקורה איתנו, אנחנו סוג של 'אוטיזם' (מי שנבהל מההגדרה הזאת עלינו, אז שישתמש במקום ב'אוטיזם' ב'יש לנו בעייה תקשורתית חריפה').

רק תדע שזה בדיוק 'אוטיזם'... כי אנחנו לא קולטים בכלל מה קורה כאן סביבנו, אנחנו בכלל לא קולטים את השדר מלמעלה, מי שדפק אותנו זה השכן, מי שפינק אותנו זה הבוס, מי שדרך עלי זה ההוא מהשטיבל, ומי שתפר לי את העסקה זה העו"ד.

והכל כמובן בס"ד... אנחנו לא מתקשרים.

וכשאנחנו נותנים קשר מהצד שלנו לכיוון האין סוף, זה יוצר ריגושים גדולים למעלה.

מהמקום בו נראה שאין שום סיכוי ויכולת ליצור קשר וחיבור מול הפער העצום בין נברא לבורא, קורה שתי דברים, אחד, הבורא יוצר קשר איתנו ונותן את עצם החיבור ואת הידיעה שאכפת לו בהחלט.

שתיים, אנחנו. אנחנו מחזירים איתות בחזרה, זה נראה לנו לפעמים ממש לא חשוב, סתם איזה מעשה פעוט חסר ערך לגבי האין סוף, שפכתי מים על היד בבוקר מספל.

אבל דווקא בגלל שיש לנו בעיית תקשורת חריפה וקלטנו איזה איתות והחזרנו איזשהו קשר, זה מאוד מרגש את אבא.

שבשמים.

הפרטים של המצוות והדיונים השלמים אם ספירת העומר זה מצווה אחת או 49 מצוות זה השלב השני של הסיפור במתן תורה.

השלב הראשון הוא שנוגע לו שתספור היום שכך וכך לעומר.

נוגע לו מה אתה עושה בשבת. עכשיו ניכנס לפרטים אם הצולנט שלך זה חום שהיד סולדת בו או לא.

כי אחרי שהבנתי את הדבר המדהים הזה שנוגע לו ואכפת לו מה אני עושה, עכשיו אני נכנס לפרטים מה הוא בדיוק

רוצה וממה בדיוק אכפת לו.

ועל זה יש לנו בספרייה היהודית בערך 300,000 ספרים.

אבל על הנקודה הראשונית של הקשר יש כמה פסוקים ביתרו ועוד כמה בדברים וזהו, והכל טוב סביב זה.

והנקודה הזאת התחדשה רק במתן תורה.

לפני כמה שנים הכרתי יהודי מיוחד מאוד שעבר סיפור חיים מדהים!

שמו יותם, גר כיום באזור חדרה.

הוא היה מאז ומעולם הרפתקן, אהב לחוש את הלא מוכר ואת המסעיה.

על היהדות הוא שמע פה ושם שמועה רחוקה שיש דבר כזה, אך הקשר איתה היה כמעט אפסי, על הסערות שיש בה וההפרתקאות שבה לא שמע מעולם, (זה היה חוסך ממנו מסע ארוך ומתיש).

הוא עשה מסעות חובקי עולם, כמעט בכל מקום נידח על הגלובוס.

הוא היה חי בעיקר בחו"ל, הכסף והוא לא היו חברים כ"כ, אבל הוא לא היה צריך הרבה.

ביוון הוא הכיר איזה אדם ויחד איתו היה יוצא למסעות.

תמיד סיקרן אותו החיים ביער הרחק מהצליוויזיה, הוא היה טיפוס שמנותק מהעולם, משפחתו לא ידעה בכלל היכן הוא נמצא, והוא היה מסתובב ללא שום טלפון או אפשרות ליצור עימו קשר.

באחד הימים הוא וחבירו החליטו שהם רוצים לנסוע לברזיל לאזור האמזונס שזה פחות או יותר קצה העולם שמאלה כדי לפגוש שם שבטים אינדיאנים אותנטיים. להגיע לשם זה מסע לא פשוט ולמצא שבטים כאלו זה בכלל אתגר ולפעמים גם מסוכן.

הם הצטיידו במה שצריך ויצאו לדרך. האמזונס זה אזור עצום ממדים עם יערות עד ושורץ סכנות מכל הסוגים.

יותם הוא בחור חזק עם כח רצון אדיר, ופחות או יותר עם זה הוא עשה את המסע הלא רציונלי הזה.

הם הגיעו לאזורים שאין אפשרות לשום כלי תחבורה אפשרות לצלוח אותה והם עשו את המסע רגלית. הם שהו באזורים של האמזונס כמה חודשים שורדים מפטריות ומצמחים שונים, הם עברו תלאות מסמרי שער שאין כאן המקום (ישבתי איתו לשיחה אל תוך הלילה עמוק, וכעת זה פעם ראשונה שאני מספר את הסיפור שלו).

החבר נשבר באמצע המסע וחזר ליוון ויותם חי ביער לבדו מחפש אחרי שבטים

אבודים כשלבנטיים הוא האבוד פחות או יותר.

קיצורו של עניין יום אחד הוא פוגש סימנים ראשונים של חיים בתוך היער והוא מתחיל להתחקות אחריהם עד שהוא מגלה לשמחתו שבט אינדיאני אמיתי עם כל החומרות וההידורים, (שגם אצלם העולם הגדול קצת חדר, אבל הם היו ממש מנותקים מכל קשר עם העולם שבחוץ).

הוא התרגש מאוד, והוא ניסה להתחבר איתם, ועבר מסע ארוך בשביל זה, הם היו מאוד חשדניים.

עד שלבסוף הם ממש נהיו חברים. יותם רצה להיות חלק מהם, אך התברר לו שזה לא פשוט בכלל, כדי להיות חלק מהקבוצה הזאת, הוא צריך לעבור טקס חניכה ארוך ויצירת אמון איתם, הוא נשאב לעולם שלהם ולשקט מסביב שהוא היה מוכן לעשות הכל כדי להיות...

אינדיאני!!!

זה נשמע כמו מדע בדיוני אבל זה סיפור אמיתי לגמרי!

הוא ישן איתם, אכל איתם, דיבר בשפתם וגם היה נראה כמוהם (עד היום יש רשימו...).

מי שניהל את השבט קרא לו יום אחד וישב איתו לשיחה אל תוך הלילה והדריך אותו מה לעשות בשבוע הקרוב לקראת חניכתו להיות כחלק מהקבוצה.

יותם הסתגר בחדרו, היה אסור לדבר עם אף אדם, והוא היה צריך לעשות תרגילים שונים.

הוא התמכר למקום, לריח של היער והנהר השופץ, והתרגש מאוד.

המשמעות של העניין הזה מבחינת היהודי שבו זה ח"ו ניתוק ניצחי מהעם היהודי.

הסיכוי שאי פעם מישוהו יפגוש אותו שם ויוציא אותו מהמקום הזה שואף לאפס.

אפילו החבדניקים"ם לא חשבו לפתוח שם סניף...

יום לפני החניכה שלו הוא לא נרדם בלילה מרוב התרגשות ומרוב יתושים.

הוא הדליק זרדים וכמה עלים לחים והעשן גירש את המטרידים הנצחיים.

כשהוא נרדם לבסוף, הוא רואה בחלום את סבתא שלו שהייתה דתייה ונפטרה כשהיה עוד ילד בוגר.

היא צועקת עליו "מה אתה עושה יותם! השתגעת? אתה לא שייך לכאן! אתה עושה מעשה מסוכן אני מאוד כועסת עליך!"

הוא התעורר בבהלה וראה שעדיין לילה והוא בקושי ישן.

בעשתך תנרתי

שו"ת עם הרה"ג ר' יהודה לייב פרוש שליט"א
ממשפיעי הקהלה

ההסבר לכך במה שכתוב בפרשת בלק "כעת מה יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א-ל", פירש"י כעת הזאת אשר תגלה חיבתן לעין כל שהם יושבים לפניו ולומדים תורה מפיו ומחיצתם לפני ממלאכי השרת והם ישאלו להם מה פעל א-ל, ע"ש.

פסוק זה מתחבר יפה עם הפסוק שהבאנו לעיל מהזה"ק על הפסוק השבעתי אתכם וכו' מחולת אהבת השכינה אליו כי נמצא במצב שלפני מלאכי השרית פירושו בתפארת ציון שכל כך חביבים הם בפני הקדוש ברוך הוא עד שיאמר להם על ידי נביאיהם כל ההתחדשות שהקדוש ברוך הוא עושה כעת אם בהתורה ואם במעשי בראשית שזה מעיד על גודל התדבקותם לה'.

והטעם לזה מפני ששולטים על יצרם למעלה מהטבע וכו' ולא די במה שמכלה להמלאך המשחית שמכונה בשם טרף שאין דבר העומד לפני התשובה, ולא די במה שמכלה ממנו מלאך המשחית, אלא ע"י גודל תשובתו מאהבה נהפך לו העבירה לזכויות שעליה יחיה בעולם הזה ובעולם הבא.

הרי שמטרת האדם בתיקון הנפש להעלות למעלה ממלאכי השרת, ובזה אנו שונים מאומות העולם אשר אין להם שיג ושיח למעלה ממלאכי השרת משא"כ עם ישראל בהתעוררות התשובה עולים למעלה ממלאכי השרת עד כסא הכבוד באור הגנוז.

בהערכה רבה,
יהודה לייב פרוש

שהתיאור על האמונה הפשוטה והשגחה פרטית יועבר לבני ביתו כמסר שאין עליו עוררין, התשובה הייתה חיובית, אך כששאלתי מה המדריכים להלכה ולמעשה לא היה בפיו מענה,

הצעתיו לו הצעה פשוטה, שיבחר לפחות מספר הלכות קיומיות שיהיה עקבי בהם ובעזרת השם הקביעות וההרגל יחדור עמוק לתת את ההכוונה לכוחות הנפש הפנימי, בחסדי השם יתברך מכירי הנ"ל קיבל על עצמו לשנות מקום מגוריו מתל אביב רבתי אל אחד הפרברים כדי להתחבר עם קהילה שינעים את השינוי בסדר והדר זיל גמור בעז"ה.

המסר ברור אין שום סיכוי להיות טופח על מנת להטפח כשלא מחוברים אל הבורא ברוך הוא עם מצוות קיומיות, על כגון דא אמרו חז"ל "כל הקובע מקום לתפילתו אלוקי אברהם בעזרו" הקביעות יוצרת עקביות, והעקביות יוצרת שורשיות, אשרינו מה טוב חלקנו שנתנו לנו תרי"ג עיטין [עצות] להיות בהם מחובר לקדוש ברוך הוא.

ועתה ידידי היקר ומכירי, שים לב לדברי הזה"ק [משה"ש הח.]. על הפסוק השבעתי אתכם וכו' אם תמצאו וכו' מה תגידו לו וכו', דרש הזוהר שהשכינה משבעת כל הנשמות היורדים [אולי צ"ל העולים] בעולם הזה שיגידו לקדוש ברוך הוא מחולת אהבה השכינה אליו,

לכבוד הרה"ג ר' יהודה לייב פרוש שליט"א, שלום רב!

ש. ידוע שהתורה והמצוות הינם תרי"ג עיטין לחיבור עם הבורא, לכאורה הרי היהודי יכול מצד עצמו להיות דבוק בבורא אף ללא גדרים וסייגים של מצוות עשה ומצוות לא תעשה כפי שרואים להבדיל את אומות העולם הנדבקים ברוחניות בכל הכוח ואין להם תורה ומצוות,

אם כן מדוע אין אנו יכולים להגיע לדביקות וחיבור ע"י מחשבה בלבד ומדוע צריכים גם את העשייה בפועל מצוות עשה ומצוות לא תעשה שהם אהבה ויראה [עיין פרי הארץ פרשת כי תצא דיבור המתחיל והעניין ידוע מספר פרי עץ].

ת. טרם אתן מענה למשאלת הלב, אפשר עובדה שהיה לי עם אחד המכרים שלי בנו של אחד משומעי לקחי, אשר היה רחוק מאוד מקיום התורה והמצוות [דוגמה להבנה הגדיר את התפילין כלשונו מכניסים את הריבונו של עולם בקופסה השחורה].

למרבה הפלא השיג והשיח שלו על האמונה היה נפלא ביותר, רבים מבני מאה שערים יתביישו מהבהירות בתיאור האמונה וההשגחה הפרטית, אך ממנו ומקיום המצוות בפועל היה רחוק כרחוק מזרח ממערב, לדבריו זוהי המצאה מחוכמת, ועל כן איש הישר בעיניו יעשה בצורה בלתי מחייבת ור"י. שאלתי את מכירי אם הוא מעוניין

חברי המערכת

העומדים על משמרתם בנאמנות
ובמסירות נפלאה:

הבה"ח שלום מרדכי וויינברגר
נ"י

הבה"ח אברהם עבי יולט
נ"י

הבה"ח ישראל אשר רשבסקי
נ"י

ישלם ה' פעלים הטוב ויקיים
המאמר "שלא יבש המעיין ולא
יקצץ האילן ויעשה פרו לטובה"
ויזנו להמשיך להגדיל תורה
ולהאדירה מתוך בריות עפא
ונהודא מעליא והרחבת הדעת עדי
ויטו לביאת ג"צ בכ"א

הבעש"ט הקדוש בסוף ימיו אמר, "אך וואס איך האב משיג
געזונט אלע מיינע השגות בני אדם אנו אנו גלויב" [גם
אחרי כל מה שהשגתי הנני טריין טיפש והנני מאמין]

בדרבם

איסוף ליקוטי פנינים מתורת רבוה"ק

בלב האדם,

אך כמו שפירש הרה"ק מנחם מנדל מרימנוב זיע"א, על הנאמר "מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו", וכך פירש, "מי יעלה בהר ה'", "אין לך אדם שאין לו שעה" [עפ"י אבות], לכל אדם יש התעוררות בכל יום ויום, ורק שאינה נשאת אצלו שתועיל לו להמשיך בהתעוררות, וזה שנאמר "ומי יקום במקום קדשו", להמשיך ההתעוררות שתהא שלהבת עולה מאליה [עפ"י רש"י], וזה שכתוב "ומי יגור באהלך", אוהל היינו ארעי לומר שלכל אדם יש התעוררות ארעית, אך "ומי ישכון בהר קדשך", צריך לראות ולהשתדל שתהיה ההתעוררות משכן קבוע בלבבו - "ומי יקום במקום קדשך".

בעל האמרי יוסף

שרהא ההתעוררות המורית

והקשה אור שבעת הימים מרן הבעל שם טוב הקדוש זיע"א דמי מה נפשך, למי הבת קול מדברת אם לצדיקים הרי אינם שובבים, ואם לרשעים הרי אינם שומעים, ומבאר באמת הכוונה של הקריאה היא לרשעים, וזה ההרהורי תשובה שמתעוררים

"מזמור לדוד ה' מי יגור באהלך ומי ישכון בהר קדשך", הדנה איתא בחז"ל "בכל יום בת קול יוצאת מהר חורב ומכריזה שובו בנים שובבי"ם", ועוד איתא "בכל יום בת קול יוצאת ומכרזת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה",

בעל השו"ת יעקב יוסף

ההתעוררות בקריאת עשרת הדיברות

בשם זקה"ק מרן בעל האמרי יוסף זיע"א שהעיד על רבינו הרה"ק יצחק אייזיק מזידיטשוב זיע"א, שבשעה שקרא הרה"ק זיע"א ביום חג השבועות את עשרת הדיברות מרוב הדבקות והכיסופין, היו יכולין להרגיש הקדושה ממש, ועד כדי כך שהרה"ק ר' יצחק אייזיק זיע"א היה גבוה טפח מעל האדמה!
וסיפר יהודי שנסע להרב הקדוש רבי יצחק אייזיק זיע"א לחג מתן תורתנו, חג השבועות, והיה שם דוחק גדול מרוב כל התלמידים והחסידים אשר באו להסתופף בצילו הקדוש של הצדיק, והיה ממש סכנת נפשות וכמעט שנמחצו האנשים, עד כדי כך שטיפס על החלון של הביהמ"ד ושם עמד, וסיפר שכאשר הגיע רבי יצחק אייזיק זיע"א ל"נשמת" נעמדו שערות ידו מרוב פחד!

בעל הרזקא יצחק

השונה הרטת במל יום

הרה"ח יעקב אליעזר ווייס ז"ל סיפר שהרב דושינסקי זיע"ע נסע פעם בדרך והיה צריך לעבור מרכבת לרכבת, בינתיים לאחר ירידתו מן הרכבת התיישב בבית הנתיבות ועיין בספר, ולפתע פתאום נשמע קול תורה הבוקע מאחד המקומות הסמוכים למקום מושב לימודו בבית הנתיבות, ומכיון שהתפעל מאד מי הוא זה אשר מרים את קול התורה בבית זה, מיד שלח את משמשו לבדוק מהיכן באמת מגיע קול זה,
וכשחזר המשמש ואמר שהוא מרבינו בעל ה"חקל יצחק" זיע"ע, והפליא ושיבח והילל מרן הרב דושינסקי זיע"ע אחר כך את מרן רבינו ה"חקל יצחק זיע"ע, וכך פתח ואמר לו, "שאפילו במקום שאין כל כך ישוב הדעת וקשה מאד להתרכז ולהתעמק בלימוד, אך אפ"ה למד כאילו אינו רואה מסביב את ההמון המפריע", וזהו מה שנאמר "השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא", שבכל יום ויום מתחדש בעבודתו יתברך בכל יום בהתלהבות חדשה ויתרה מובטח לו שהוא בן עולם הבא.

לתרומות והנצחות ניתן לפנות אל הבה"ח ישראל אשר רשבסקי נ"י או בפקל: 0548445835

הוא היה מאוד מבולבל, "איך למען השן סבתא שלו הגיעה לו בחלום, הוא לא חשב עליה כבר כמה שנים טובות, מה עכשיו?"

ניסה להרדם שוב אך סבתא שלו הגיעה שוב וממש צעקה עליו שיתפוס את הרגליים ויברח מכאן.

הוא התעורר שוב שטוף זעה, זה היה נראה לו ממש מוחשי כאילו סבתא שלו ממש לידו.

הוא הרגיע את עצמו ויצא לשאוף אוויר, אחרי שנרגע נכנס שוב לישון, אבל אז החלום כבר היה חלום בלהות, סבתא שלו הגיע אליו עם פנים מאיימות והודיעה לו חגיגית "אם אתה לא בורח מפה אני חונקת אותך... אתה נכנס למקום שאין ממנו דרך חזרה ואתה יהודי כך שמצב כזה לא יתכן".

הוא קם בפחד נורא וכבר לא הצליח לישון, הוא היה מהורהר ובעיקר מבולבל. הוא הרגיש לחץ איום, והרגיש פתאום שהוא חייב לברוח מכאן בלי להבין הרבה למה.

בהחלטה של רגע הוא ארז את הציד שלו ונעלם לו לתוך אפילת היער.

המסע חזור ליוון לקח לו כשלושה חודשים בערך.

הדבר הראשון שהוא עשה זה לקחת מחשב ולכתוב "יהודי", התוצאה הראשונה שצדה את עניו היה "יהדות במושב אור הגנוז" מילים קסומות ליהודי כמו יותם.

הוא הרים טלפון ואחרי שבוע הוא כבר היה באור הגנוז תקופה מסויימת ומשם התגלגל הלאה.

כיום הוא מוסר שיעורים בביתו בדף

היומי ושיעורי חסידות. המסע הזה שעבר עוזר לו להגיע לקהלים שילוד אשה רגיל לא יצליח לחזור ללב שלהם...

אבל עיקר הנקודה היא, ששם התגלה לו שלקב"ה אכפת ושהוא לא יוותר עליו ויהי מה, וכשבא לעשות צעד "אל חזור", בורא עולם לא נתן לו.

אז בורא עולם לא מוותר עלינו, הוא נלחם עלינו ואם צריך גם מכריח אותנו לשמור על קשר.

כבר ממתן תורה. ואנחנו? כמה מהר אנחנו מוותרים על הקשר!

אבל על הקשר הזה צריכים להלחם, לתת הכנעה, להבין שהקשר הזה קיים נרצה או לא, השאלה מה נעבור בדרך עד שנכיר בזה...

"תשית לראשו עטרת פי"
חלק מהוצאות הירחון נודבו

**ע"י הרה"ח
יעקב צבי פריל**
ה"י

יה"ר קמיה אבוהון דבשמיא שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה ויזכה לרב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו אכ"י.

"תשית לראשו עטרת פי"
חלק מהוצאות הירחון נודבו

**ע"י הרה"ח
שרמה גבי**
ה"י

יה"ר קמיה אבוהון דבשמיא שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה ויזכה לרב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו אכ"י.

"תשית לראשו עטרת פי"
חלק מהוצאות הירחון נודבו

**ע"י הרה"ח
משה ארבעור שטיין**
ה"י

לרגל אירוסי הבת בשעטומ"צ

יה"ר קמיה אבוהון דבשמיא שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה ויזכה לרב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו אכ"י.

"תשית לראשו עטרת פי"
חלק נכבד מהוצאות הירחון נודבו ע"י האי גברא יקירא, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, איש האשכולות, רודף צדקה וחסד.

**הרה"ח יאיר
רשבסקי ה"י**

נישא תפילה אל היושב במרומים שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה, ויזכה לרב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו אכ"י.

**בסיוע ובחשתרות בני
הבה"ח ישראל אשר רשבסקי
ה"י
מחשבו בני החבורה**

"תשית לראשו עטרת פי"
חלק נכבד מהוצאות הירחון נודבו ע"י האי גברא יקירא, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, איש האשכולות, רודף צדקה וחסד.

**הרה"ח המפואר
יעקב משה יולע ה"י**

נישא תפילה אל היושב במרומים שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה, ויזכה לרב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו אכ"י.

**בסיוע ובחשתרות נכרו
הבה"ח אברהם צבי יולע ה"י
מחשבו בני החבורה**

"תשית לראשו עטרת פי"
חלק נכבד מהוצאות הירחון נודבו ע"י האי גברא יקירא, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, איש האשכולות, רודף צדקה וחסד.

**הרה"ח פנחס
דוד יולע ה"י**

נישא תפילה אל היושב במרומים שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה, ויזכה לרב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו אכ"י.

**בסיוע ובחשתרות בני
הבה"ח אברהם צבי יולע
ה"י
מחשבו בני החבורה**

